

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

J A R O .

Nadešlo jaro milé a s ním radostné chvilky, ptáčkové v háječku zpívají písničku, hlásají v zelený háj — s radostí, že tady máj.

Louky se zelenají, květinčky rozvíjejí, každá v svém koutečku vztýčí svou hlavičku a hlásá v zelený háj — tvorstvu, že již tady máj.

Stromy s své důstojnosti pyšní se v květu množstvím, křoviny v ústraní šepotají v nadšení, hlásají v zelený háj — s radostí, že tady máj.

M. B.

Je měsíce máj, — nejen Máchou, ale i jinými pěvci nadšené a vroucně opěvované a velebené máj!

Vezměme na příklad, co jen ptáček opěvuje tento měsíce krás a zeleně, měsíce, v němž je sponza květů a hojnost věně — až i člověka časem omamuje. Měsíc květů, tužeb a lásky! Ano, láska! — ta mocná páska, která nás sblíží, oblažuje a poutá k životu. Nebýt lásky, tohoto vznešeného citu, byl by život náš hořký, fádny a vůbec nemesitelný. Láska oblažuje, povzbuzuje, a láska též i zraňuje a mučí, avšak to vše jest přirozené. Každý člověk chová v srdci svého lásku, ať již je to láska k bližnímu, k životu aneb k čemukoliv jinému. A pravdou jest, že láska řídí lidstvo na světě, že trofejemi světa jsou jen: "oběti."

Panu Haisovi v Sidney, Neb., z hloubi srdce děkuji za pěkný a poctivý příspěvek do naší "Ženské Hlídky." A bude nás těšit, když si na nás zase brzy vzpomene, a navštíví nás v naší "Hlídku," začež Vám, ctěný pane, budou všechny čtenářky a čtenáři, jakož i spolupracovníci poctěni, a ve jménu všech vše ještě jednou děkuje Pořadatelka.

ZTRACENÝ RÁJ.

(Z němčiny přeložil a Ženské Hlídko "Pokroku Západu" věnoval Franta Hais.)

Když Bůh vedl národ svůj z Egypta, pravil... chci vrátit vám ráj ztracený... Stavte si domy malé, ale věř... a nikoli okázalé. Neboť cokoliv kladete krásného na zevnějšek, jen pro jiné činíte. Ale uvnitř nechtě se akvějí jako dráho-kamy, a těmi budtež ženy a děti vaše.

Stvořil jsem svět od nejmenšího počátku, a byl pust a prázdny. I postavil jsem v něj ženu, a ona obživila... Světlo slunce a hvězd vložil jsem v oči ženy. Nebo vložil jsem v duši ženy. A nejaladil plod země vložil jsem v ústa ženy.

A ku prvému tvoru svému pravil jsem: Miluj jí stále a na srdci jejím zapomej, jež je pomnějším, jsi, ale věř... že žiješ věčně v lásce tím, že žena stále a stále pomáhá rozmnožovati rod tvůj.

Netež se, jako se táží čmouchové a hloubalové: Odkud? Kam? Láska tě povede jako slepce a přeč dovede vždy pravého cíle stihnouti.

Lehee... lehee... jako dech... jako vůně... jako světlo... jako motýl... jako paprsek slunce... lef, tékej životem...

Květ, jako květina kvete... Hře si, jako si hraje komár ve vzduších... Jako motýl kolébá se v lesku slunečním...

Uživej, co láska dává a vdechuj život, jenž opět necht miluje... dále nežni něeho.

Necht dny života jdou se sluncem přes poledne ku večeru. Nae nastane dríve, než tušíš, a lítost uchvátí tebe, krásný den nenálelel-li tobě.

Láska je to, jež otevírá tobě říši nebeskou.

Bojovati o lásku, hladověti a žízni po lásce... avšak láska nepáje s tebou, jestliže tihneš ven do života veřejného.

Láska jest jako fialka, která

kvete jenom v úkrytu...

Láska jest jako květek noční, jenž kalich svůj uzavírá za hor-kých dnů.

Horkým dnem jest život veřej-ný. Přijdeš zaprášen domů, v srd-ci rozhořčen, nepřízniv bližnímu... máš toho potřebí?

Přijde hodina, kdy hlavu svoji složíš do země, a duše tvá ní-kdy před tím neuleze míru...

Věčně na cestách, věčně na hon-bě za štěstím a ctí... člověče, což nikdy nepoznáš, že nejvyšší štěstí tvoje, nejvyšší čest tvá leží v domě tvém?

Rozeházíte se tak časně a shle-dáváte se tak pozdě zas... jak často též nikdy již...

V objemutí měla by smrt za-stihnouti rody, a ona si vynáší je z nejděivějšího boje o vezdejší chléb...

Jak osklivé!...

Smrt tak nekonečně sladká, lá-ska nese-li jí pochodeň, je tak ne-konečně smutnou, následuje-li ži-votu ztracenému...

A ztracený život je to, kdo ne-žije doma svému a rodině svojí!

Svatým buď dům... svatá ro-dina, která má nejkrásnější ozdo-bu v mužově zdatnosti, v ženině domácínosti a ve veselosti dětí.

Mír domu, mír světa; neapáje-li jej doma, venku jej neapáješ ni-koľivě. Neboť svět prostřed lesku jeho jest vydušen...

vydušená moudrost... vyduže-ná enost... místo lidí šaty na procházku voděné... měsíce ruce a nohy majitel... na chudších bě-hajících učený domýšlivce... pro-daný duch... prodaný talent...

prodaný charakter, blahověst a hodvábním oplývající. A to vše po-klonkuje a dvoří se sobě... oči na sebe vyvaluje... závidí si... ob-divuje se... poskvrňuje se... posmívá se... svět zřídí... svět komedie... svět lži... žádný svět pravdy.

ZENY V RŮZNÉM POVOLÁNÍ.

Učitelka, první žena v norském parlamentě.

Po Fínsku, kde ženy požívají stejného hlasovacího práva s muž-i, kde několik žen zasedá ve sně-mu, přichází na řadu Norsko. V pátek 17. března vešla do norského stortingu první žena, slečna Anna Rogstadová, která byla ná-hradní v okrese, kde zvolen ge-nerál Bratlie. Bratliemu byla po-skytnuta dovolená a tak jeho mí-sto zaujala Rogstadová, učitelka na obecné škole. Rogstadová po Bratlieovi obdržela v III. okrese Kristianském nejvíce hlasů. Tato schůze stortingu byla velmi slavnostní. Na tribunu se dostavilo velmi mnoho obecnstva, zejména mnoho žen. V uvítací řeči nazval prezident — zatím co poslanci se svých křesel povstali — onen den mezníkem v dějinách Norska. Tež předseda ministerstva, s kterým se dostavila většina ostatních členů vlády, uvítal slečnu Rogstadovou.

Školní lékařky v Anglii. V Anglii jest 986 školních lékařů, mezi těmito jest 73 žen. V šesti obcích jsou lékařky v čele školních lékařů. Vedle školních lékařů pů-sobí ještě v Anglii 286 školních sester, které se starají o dívky, jež byly chorými uznány. Lékařskému dozoru bylo loňského roku po-drobeno 1,397,000 dětí.

Zena dělníková, Omaha, Neb. — Milé dopisovatelky! Jsoue pilnou čtenářkou "Ženské Hlídky," přemýšlím pak vždy při práci o do-pisech Vámi psaných — tu chvá-liu v duchu to, tu zas ono — a vždy si myslívám, že také budu psát, nemohu ale ovyklény své u-věsti na papír v pěkný celek — jako ku příkladu ten neznámý pi-satel, který tak zduřil naši "Hlídku" v posledním čísle na-psiával. Ten jakoby mi z té duše psal. Hádali se, zda muž neb že-ny jsou hodnější, ovšem by nás nikoho nepolepšilo. Nejlepší es-tvo jest, aby pěstoval každý svo-ji vlastní duši — andělé nejsou že-ny ani muži, jsou lidé nedokonali a proto chybám podléháme. Zena však, jsoue citlivější aneb citem více se řídí bytost, též nese

rozumové závěry muže; ona se stará o jeho pohodlí, mluví k ně-mu slova lásky a on jí zkrátka od-bude "A jdi mi s takovým maz-lením, jsi jako malé dítě!" Mys-lím ovšem podle mého prostého rozumu, že my ženy mnoho by-choem získaly pro náš vnitřní život, kdybychom měly stejného podílu ve věcech politických jako mají muži. Pak bychom neměly tolik času na snilkování a duše muže a ženy by si byly blíží. Tak někdy řeknu, jak Vy tam venku na farmách stále jste zaměstnané. Jen si, pro-sím Vás, nemyšlete, že my ve m-ěstě zahálíme — já pracuji od rá-na do večera v létě v zimě bez u-stání — to jsem Vám také chtěla povědět, abyste nemyšlily, že my v městě jen lečky chytáme. Se ar-dečným pozdravem.

Františka Otupalíková, David City, Nebr. — Ctěná redakce! Ne-mějte mi za zlé, že vás zase obtě-žuji. Tak dnes máme posledního dubna a zítra již máj, máj ra-dostný již od našeho mládí. Co jsme prožili těch radostí, zejména my starší, ve staré vlasti!

Vzpomínám si, co bylo muziky před prvním májím, dávání májek za okna, kroupení okolo domů a maštali, aby přý čarodějnice nemě-ly k nim přístup. Vždyť přý ča-rodějnice na prvním máji nejví-če čarovaly. A věřilo se tomu.

Když jsem huala krásy v tu stranu, kde bydlela jedna žena, o níž se lidé domnívali, že je jistě ča-rodějnice, a daly potom náhožku málo mléka, tu maminka říkávala: "To jsi jistě huala okolo té čarodějnice!" A podnes jsou li-dé tak zpodílí a věří něčemu po-dobnému. My zde v městech má-tek nevíme o máji něeho, žáné májky, žádné kroupení, žádné tě-žení se, že se bude v večer se všech stran hudba ozývat. To přede-čer 1. máje ve staré vlasti byl mládeží i dospělým zdrojem mno-hých radostí. Mladá chasa si brzy vše poklidila, aby mohla běžet, jakmile zazní první zvuky hudby.

Mladý lid skotálil, starci a stařen-ky seděli na násepch před domky a vyprávěli si různé divné přího-dy, jež tu a onde udály se v před-večer sv. Filipa a Jakuba. Ano i o zakletých a v zemi uložených pokladech se povídal. Kdo přý vi-děl otevřeně teď poklady hořet modrým plaménkem a polí je, jsa bez hříchu, svěcenou volou, stal se bohatě, ježto zůstaly peníze ležet nahore. Teď však už nemá-me nic takového. Peníze místo do země ukládají se do bank, aneb se za ně nakoupí pozemky. Dří-ve naši lidé často hrnce zlatáků, ale ten náš mladý lid tomu nevě-ří. Inu, jsme ještě daleko, ba da-leko pozadu se svým rozumem.

Ten, kdo nikam nejde a vůbec me-zi lidi nepřijde, ani to nemůže po-chopit. Podám vám příklad. — Stařenka přijde se synem, use-dnou a syn povídá: "Maminko, jen se podívejte, to je to velké a dlouhé." To je jistě něco angli-ckého. Zavolala jsem Adélku, a-by šla na "to" zahrát, a chlapec, otevřev ústa, nevěděl ani, kde je. Matka, ukazující na fonograf, po-vídá: "Já také už viděla tamble to. Máte to česky nebo anglicky? Já viděla mašinu českou." Rekla jsem jí, že tato mluví česky i angli-cky. Nu, jak by potom takový nevěřil v čary? Ten věří všemu, co mu kdo řekne. Noviny neku-puji žádné. Takové lidé jen mamo-ní a peníze hromadí. Sami oby-čejné z toho nic nemají a pro svět neby pro jiného by neobtěoval ani centu. Kdybychom byli všichni takoví, jaký by to byl svět?

Jak bychom byli živi, kdo by pro-koho co udělal? Věru, špatně by svět pokračoval. "Říkání" přý nie není, škoda peněz za noviny.

Jest v tom rozum? Ne! Vždyť knihy a časopisy slouží k tomu, a-bychom se poučovali. Proč mají-četle habby knih advokátů, lékařů, kněží a j. Z čeho čerpají své vědomosti? Zajisté že z knih a novin. Ale to oni lidé neví.

Odpovídáje na poznámku pí Ka-lalové, opětuji ještě jednou, že mě-ony členové zachránili. Mýlíte se, milá paní! Já jsem pro lékaře.

Jakmile se mi dost malá věc při-hodí, doskočím si pro radu neb pomoc k lékařům, k němuž mám de-set kroků. Jsme dobří kamará-di a udělá pro mne vše možné.

Vždyť jsem také ve svém dopisu podotkla, že mi na prvním ul-ště doktor dal mast a ruku obvá-

zal. Ale co jsem měla dělat, když ruka potom otekla a zatvrdla? Já-ho o tom telefonicky zpravila a on mne požádal, abych ihned při-šla do jeho úřadovny. Šla jsem s radostí, neb jen od něho spásu jsem očekávala. Dal mi vodu, a-bych si v ní ruku namáčela. Já bylo ráno. Byly tři hodiny a já nevěděla co dělat. Trpěla jsem zá-ehvaty, hned mi bylo horko, hned zima a ruka pořád horší od zá-pěstí, teď již až v rameni tvrdla, prokvetala a srdce hned stálo, hned zas prudce tloukla. Viděti, že mi je zle a hned telefonovali doktorovi, jak mi to dělá. A co mi řekl? Abych si dávala domá-cké prostředky, jako tvoroh, trá-vu a pod. Co byste dělaly, když mi řekl, že ne lepšeho nemůže mi dát? Že mi lékař dával vše do-brou, to přece nepopírám. I já mám doma celou lékárnu a také bylo vše marné. Ráno jsem fekla deřfi, že pojedou do Omahy, aby-jela se mnou. V té mé úzkosti ve-ždě do jídelny pocestný a tu mi Bůh, jak paní Svobodová mně fe-kla, dal vnučnutí. Pomyslila jsem si, že chodí světem, lecos slyší a vídá i proto jsem se ho také ze-ptala, jestli kdy něo takového vi-děl. A on na první pohled mi fe-kl, co to je a hned mi také pově-děl, co je pro to. Chlapec to šel koupit a za hodinu jsem měla po-škubání, po bolesti, ruka byla chladná, ohebná. Uvnila jsem a mohla jsem spát, kdežto před tím jsem nespala. Druhý den otok z ruky zmizel. Teď mi řeknete, že lhu. A myslíte, že jsem si to ne-chala pro sebe? Ba ne, já to uká-zala doktorovi, a nímž, jak jsem již uvedla, jsme dobří přátelé. — Inu, každý český pomoc. Já pak, milá paní, nejsem nezkušené dě-cko, abych nevěděla, co pší. Na-opak, mám za sebou velkou a vel-kou zkoušku. Znáji mne zde lidé a vědí, co vše jsem již prodělala. Mám dosud dobrý rozum, ač mi jest už 56 roků, a vím tedy, co po-vídám. Nechápu opravdu, jak mů-že býti člověk tak ukrutný a ká-rat a poučovat bratra neb sestru proto, že, nalézajíce se v nebezpe-čí života a nevěduce, co by jim pomohlo, v zoufalství svém chá-pou se všeho, co jim někdo pora-dí? Vám, drahé přítelkyně, jež jste mi radily, mě těšily a přály mi zdraví, sdělují, že jsem zase zdráva a vesela. A když jsem již v tom, uvedu ještě jeden dobrý příklad. Je to hřích, když něo ví-me a necháme si to pro sebe. — Zrovna tak to bylo i s tou rukou. Nepomlouvala jsem doktora, ale pouze uvedla, co mě zachránilo. Doktor jest u nás každý den. Na-jak mě rozbolelo v krku od té do-bry, co se mi ruka zahojila, na té straně, bylo to jako otok. Minulý týden přišel doktor a já povídám: "Podívejte se mi taky do krku!" — Učinil tak, dal mi pilulky, ale za se ne platno. V noci 29. dubna jsem nemohla poříti siinu a jazyk jsem měla celý oteklý. Vyskočila jsem, vzala jsem nervovou masť, namazala tuto tlustě na plátno a přiložila na krk. Ráno byl krk o-sypán pupenici, jež svrběly, tak že jsem se musela dřít. Jazyk i krk byly hebké a otok byl ten tam. By-la tam, po mém rozumu, nashro-mážděna otekline, jež nyní vytaže-na byla na venek. Dnes jsem bo-lesti sprostěna, pouze mám ještě trochu té osypky. Jest toto také pomluva? Měla bych si nechatí dobrou věc pro sebe? Za pravdu se nemusim stydět ani bát. Jest naš povinnost poraditi a pomoci sestře a bratru, můžeme-li. Nemí-luji lež, fuleš a pokrytečtví. Jsem upřímná a mám také ráda upří-mné lidi. Pocestný ten mohl býti rozumnější než některý doktor a kdo může říci, nebyli-li to třebaš doktor? Mne alespoň vyléčil.

C. F., David City, Nebr. — Ctě-ná redakce! Dovoluji si vás požá-dat o uveřejnění těchto několika řádků, aneb je vhodte do koše, až na dno — vše záleží na vaší vůli. Po dlouhotrvajícím suchu dalo se teď do deště. Přší pěkně, mám z toho radost, a proto chei jiného požehat, takový totiž je můj zvyk.

"Pokrok" čítávám nyní v čas píl-né práce, obyčejně večer, což by se mi bylo nedávno špatně vypla-tilo. Trochu jsem se předřel přes čas a pak náhle jsem usnul. A tu, nepočkány následkem pilného čtení polemičkových dopisů ctěných paní v "Ženské Hlídku," měl jsem o nich sen. Kmitaly se mi před o-

čima, jak pší dopisy (ač neví-m, byly-li dopisy ony adresovány na nás muže), ale na tvářích jejich bylo pozorovati jakýsi úsměv, jež neznal žádný hněv, spíše jakoby jen chtěly někoho pozlobit. Dále jsem viděl ve snu několik mladých žen, bezpochyby ještě svobodných děvčat, jež seděly v jakési zahra-dě pod stromy a živě o něčem ro-kovaly. Stranou ležel papír (snad nějaké noviny). Děvčata tu pozo-rovala muže, opodál v polích pra-cující, a pohledy jejich značily jakousi touhu (nemohu ovšem ru-čit, že můj posudek byl sprá-vným). Já se zalíbením zahleděl jsem se na ty dívky a pomalu jsem se k nim přibližoval, ale když jsem byl už takřka u nich, opustila mě smůlota a já počal krok za krokem ustupovat a — báe, ležel jsem na zemi vedle postele a židle i s bu-díčkem ležely na mé hlavě. Já to-tiž mívám budíček hned vedle po-stele, aby neměl takovou práci a mým buděním, a velmi často ani takto to nedokáže. Byl to oprav-du jen sen a mně z něho nezbyla než jen boule na hlavě a také bu-díček nebylo jaksi dobře. Ještě štěstí, že žádný z nás nemusel dok-torovat. Z toho tedy soudím, že se ženy doopravdy nehněvají na nás muže, aspoň ne skrze to píti. — Vždyť to byly jen ženy, jež nás nejprve učily pít a mám za to, že to šlo u nás s plácem. — Teď bych měl radu pro ty pp. bečláky, kteří si pekou chléb, aby neměli na po-vrchu vyznačenou celou mapu i se všemi řekami, než chléb dají do trouby (míním žitný chléb). Roz-kloujteje vejce a chléb jim potře-bu — nenaděláji se trhlínu na po-vrchu. Jak se pěkný chléb jí, to snad víte, a jak se jí špatný, to vědí psi. — Nedávno se ptala pí. A. V. z Clay Center, Nebr., kde my bečláci máme své slabší polo-vice, aby nám pěstovaly drůbež. Ctěná paní, my si vypěstujeme též dosti slepiček pro naši potřebu i bez polovice, jen že neví-m, mají-li některé pp. bečláci plnokrevné. Moje však nějakou krev v sobě mají, neb když zabíjím kohouty, zřá se mi, že musím dlouho čekat než jim všechna vyteče a byl bych věru rád, kdyby jí měli trochu méně. Než musím již přestat neb bych mohl et. redakci i čtenáře a spanilé čtenářky rozlobit více, než jsem měl v úmyslu. A jestli jsem to snad již spáchal, tu prosím za odpustění.

Telecí řízky se smrzí.

Ze studené telecí pečene nakrá-jeji se malé řízky jako velké nu-dle a dají se na rendlík, na jiný rendlík se dá kousek másla, do to-ho se dají rozkrájené smrzce, oso-bí se, dá se k nim drobné rozkrá-žené petržel a nechají se dusit až vysmahnou; pak se trošku zaprá-žeji moukou, nechají se chvílku zapénit, potom se na ně naleje tro-chu hovězí polévky a dají se k těm telecím řízkům. Jsou-li raci, mo-hou se k tomu dát raci ocásky, nebo několik fašových knedlíčků, aneb brzlíčků a okolo se udělá vě-nee ze smažené na púlměsíčky roz-krájené žemličky. Je to také chut-né jídlo.

Puding z bramborů.

Utří hodně čtvrt libry másla, vraz do něho šest žlutků, dej k tomu půl libry vařených a ustrou-haných bramborů, dvě lžice mou-ky, kolík cukru, s jednoho citro-u ustrouhanou kůru, trochu sko-řice, hodně to umíchej a konečně do toho vmíchej snih z těch šesti bílků, pak vymaž formu másem, vysyp ji strouhanou žemličkou, vlej do ní tu směninu a nech to nejméně hodinu v páře vařit, na-čež to postav ještě na čtvrt hodi-ny do trouby; potom to vyklop na mísu, rozřeď několik lžic malino-vé neb jahodové šťávy s červným vínem, přislaď dle chutě a dej to ve zvláštní nádobe na stůl k tomu pudingu, neb můžeš k tomu dát ji-nou omáčku neb smetanu dle li-bosti.

F. J. Kugler a J. Krupička

vykonávají práci zednickou jakoť i plastyřskou, cementové chodní a s chody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmenší.

Za práci v každém ohledu se ru-čí.

2917 již 12. ulice.

OMAHA, NEBRASKA

Volejte telefonem: Douglas 7446

Dr. J. F. Scheffčik,
... věnuje se vřadně...
OČNÍM, UŠNÍM. NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.

Úřad. hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin. Odpoledne od 1:30 do 5 hodin.
Úřadovna: 301 3 Masonic Temple, roh Hennepin Ave., and 6th St. So. Minneapolis Minn.
TEL.: N. W. Main 4670
Twin City 9788

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th street prot Hotelu Prague.
Tel. Red 4012

RESIDENCE: 1451 So. 11th Street
Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allisonem v nemocnici.
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

DR. GEORGE F. ŠIMÁNEK

lékař a operátor

v čísle 1262 jižní 13. ulice, Omaha.
Úřed. hodiny od 2 do 4:30 odpol.
ledne; od 6:30 do 7:30 hod. večer.
Phonés: Bos.—Douglas 1964—
Office—Douglas 3769.

Dr. C. J. NĚMEC

český lékař a ranhojčí.
Úřadovna čís. 1316 William ul., Omaha. — Tel. Douglas 2817.

Úřadní hodiny: Od 10. do 12. hod. dopol.; od 2. do 5. odpoledne; od 8 hodin večer. 4517

Jos. J. Panuška

1318 Williams ul., právě naproti Som-l-novu feznickému krámu.

Pozemkové obchody v českém dia-ktřiku v Omaze, v South Omaze a v Benson. — Požární a úrazové pojištění.

ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VĚŘEJNÉ NOTÁŘSTVÍ.

Hodiny: Od 7 do 10 večer a v sobotu od 3 hodin odp. do 8 hod. večer. 3612
Tel. Doug. 6737. Přijďte kdykoli večer.

F. M. Scoblík,

český právník a obhájce.

VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. O.

Adolf A. Tenopír

právník a veřejný notář

Úřadovna v čísle 101 — roh 16. a Dodge, Omaha.
(Naproti Hayden Bros.)
Tel. Douglas 1103.

Těž ředitel českého oddě-lení v "BANKERS SAVINGS AND LOAN ASS'N."

spolehlivém to místě na u-kládání úspor a vypůjčení se peněz na majetky. Úřadov-ny v čís. 101, roh 16. a Dodge ul., Omaha. 401f

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.

V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.

403 Barker Block. 15. a Farnam, Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

HOSTINEC A RESTAURANT
v Metcově ul. Omaha

1245-1247 So. 13th St. Omaha

Bratři Divišové

Metuživ ležák stále na řepu. Vy-borná vína, kořalky a imp. likéry vždy na skladě.

Pravá česká kuchyně. Čisté a chutné připravová jídla každý čas. Pro hosty s venkova čisté pokoje.

Čt. spoikám za mírné podmín-ky pronajímáme sál, jakol i míst-nost spolkovou. 3111f

Moderně zařízený a největší feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník.

V. F. KUNCL,

č. 1244 So. 13th St., Omaha.
Má na skladě vždy velká zásoby čerstvého různého masa, jakol i znamenitých domácích uzenářských vý-robků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Dou-glas 1199. 281f